

og navnlig en beskatningsform, der ikke er så hård i det første års beskatning på en indkomststigning.“

Thorvil Kristensen (V) henviste til, hvad der tidligere var fremsat om det synspunkt, som var det almindelige indenfor venstre vedrørende fradragsretten, og om hans personlige syn på sagen. „Begge disse to synspunkter er de samme i dag, som de før har været, og jeg finder ingen anledning til i dag at gentage, hvad jeg og andre har sagt derom, men iøvrigt foreligger der nu dette, at den højtærede minister to gange i sin tale understregede, at han var forhandlingsvillig. Det kunne høres af talen, at han havde den opfattelse, som sikkert også er rigtig, at *der ikke er politisk grundlag for en afskaffelse i øjeblikket af den fulde fradragsret*, og at den høje regering er indstillet på under de kommende forhandlinger at tage konsekvensen af denne kendsgerning. Når det er sådan, synes jeg personlig, at det ville have været klogt, om den højtærede minister havde taget denne konsekvens allerede nu ved lovforslagenes fremsættelse. Det ville have sparet tid, og den højtærede minister lægger jo vægt på, at vi nu kommer i gang med det praktiske arbejde. Jeg synes derfor ikke, at det er videre hensigtsmæssigt, at den højtærede minister fremsætter forslag, som han selv ved vi nu skal bruge en del tid til at omarbejde i det kommende udvalg. Men det kommer vi vel over.

Jeg finder yderligere anledning til at sige, at den fremstilling, den højtærede minister i sin tale gav af den af ham foreslåede omlægnings indvirkning på beskatningen af indtægtsstigninger, efter min mening er misvisende, idet ministeren ensidigt fremhæver den lettelse i beskatningen det første år af en indtægtsstigning, som man kan opnå ved den omlægning, der her er tale om. Derimod gik den højtærede minister med en harefod hen over de derfra helt forskellige virkninger, som den har i det andet år og i følgende år. Jeg er nok klar over, at der i offentligheden i almindelighed er en overvurdering af det første års skat under det nuværende system og en undervurdering af de senere virkninger af fradragsretten, men jeg synes ikke, at vi herinde bør udnytte denne undervurdering og overvurdering ude i befolkningen. Det må tværtimod være vor opgave at gøre befolkningen opmærksom på de ting, som den almindelige mand ikke tænker så meget over, som han burde, og jeg synes, at den højtærede minister gør sin sag en dårlig tjeneste ved at gå udenom de vanskelige punkter i det spørgsmål, som han og jeg jo iøvrigt har samme principielle stilling til.“

Poul Møller (KF) havde ikke af finansministerens redegørelse for fradragsrettens virkninger ladet sig overbevise om, at ministeren havde ret. Det var rigtigt, at mellemindkomsterne var blevet hårdest ramt af det stigende skattetryk, men det skyldtes ikke, at vi havde bevaret fradragsretten.

„Jeg tror, at borgerne med mellemindkomsterne er nogenlunde klar over, at de, hvis vi fjerner skattefradragsretten, vil komme ud